

I. DISPOSICIONS GENERALS

CAP DE L'ESTAT

7093 *Reial decret llei 4/2025, de 8 d'abril, de mesures urgents de resposta a l'amenaça aranzelària i de relançament comercial.*

EXPOSICIÓ DE MOTIUS

I

Junt amb els tradicionals mercats europeu i llatinoamericà, la relació comercial entre Espanya i els Estats Units s'ha reforçat en els últims anys, en què s'ha consolidat com un pilar estratègic de la nostra economia i ha augmentat la diversificació de mercats de les empreses espanyoles, tant en el flux de comerç de mercaderies com en el de serveis i en les inversions directes. Aquesta diversificació més gran de la nostra economia ha facilitat la ràpida recuperació dels intercanvis comercials després d'esdeveniments adversos, com la crisi de la COVID-19, les conseqüències de la qual es van començar a revertir molt aviat, de manera que entre 2021 i 2022 el comerç de béns i serveis ja va superar les xifres de 2019. Els Estats Units és, a més, el principal origen i destinació de la inversió estrangera rebuda i l'espanyola a l'exterior. Aquest vincle no tan sols fomenta la inversió i la innovació bilateral, sinó que també situa Espanya com un soci comercial fiable en un context internacional cada vegada més complex.

No obstant això, la política aranzelària recentment anunciada per l'Administració dels Estats Units generarà desafiaments en alguns sectors. L'impacte econòmic en el conjunt de l'economia espanyola s'espera moderat, a causa del pes relatiu limitat del comerç bilateral de mercaderies amb els Estats Units en el PIB espanyol. Tanmateix, l'impacte pot ser molt heterogeni, sectorialment i territorialment, amb empreses i sectors particularment exposats al comerç amb els Estats Units. És per això que és necessari desplegar un pla de resposta que doni tranquil·litat al nostre teixit productiu i estableixi una xarxa d'instruments que permeti a les empreses adaptar-se als efectes d'aquest xoc comercial i mitigar-ne els efectes.

L'impacte territorial d'aquesta mesura és especialment intens en determinades comunitats autònomes amb una estructura econòmica que presenta una elevada exposició al comerç exterior i, particularment, a les relacions comercials amb els Estats Units. El disseny dels instruments que preveu aquest Reial decret llei incorpora aquest criteri d'asimetria territorial als efectes de planificació i aplicació.

L'increment anunciat dels aranzels podria arribar a ocasionar efectes significatius sobre l'activitat comercial, la producció i l'ocupació de les empreses espanyoles. Primer, per l'ordre de magnitud dels increments anunciats, a vegades superiors al 25 %, en un context en què els aranzels duaners havien disminuït entre les principals economies desenvolupades. I segon, perquè actualment la producció s'organitza al voltant de cadenes de valor globals, de manera que l'enduriment de la política aranzelària tendeix a generar efectes que transcendeixen els competidors directes de les empreses nacionals l'activitat de les quals es pretén protegir, i afecta fins i tot clients i proveïdors intermedis que operen en tercers països.

Sigui de forma directa, com a exportadors recurrents als Estats Units, o de forma indirecta, en tant que proveïdors de companyies amb exposició directa al mercat nord-americà, l'increment dels aranzels pot tenir un impacte significatiu per a un nombre important d'empreses. Moltes de les empreses afectades han d'ajustar els seus processos productius a les noves circumstàncies o adaptar la seva cadena de valor. D'altres poden experimentar tensions de liquiditat per l'ajust en el comerç internacional que pot aparellar un xoc d'aquesta magnitud. Finalment, d'altres intentaran diversificar la seva activitat orientant les seves exportacions a nous mercats.

El Pla de resposta i relançament comercial, dissenyat pel Govern d'Espanya, pretén mitigar els impactes negatius del xoc aranzelari atenent aquests tres elements: afavorir la inversió productiva, facilitar liquiditat i facilitar l'activitat exportadora de les empreses afectades. Les mesures que conté aquest Pla van destinades a ajudar les nostres empreses a adaptar-se a la nova situació, protegint la nostra economia i garantint als nostres treballadors i empreses que podran comptar amb tot el suport necessari perquè no tan sols l'impacte sobre l'activitat sigui el mínim possible sinó perquè puguin aprofitar aquesta oportunitat per obrir nous mercats.

El Pla desplega tots els instruments a disposició de l'Estat, financers i comercials. Amb això, s'atén un objectiu doble: protegir i relançar. D'una banda, es busca desplegar una xarxa de protecció immediata que permeti esmorteir l'impacte de les mesures aranzelàries sobre empreses i treballadors, a fi d'evitar possibles problemes de liquiditat i compensar la caiguda de la demanda. De l'altra, l'objectiu final és relançar l'activitat de manera que la nostra autonomia estratègica es vegi reforçada. Amb aquesta finalitat, es treballarà tant en la millora de la capacitat productiva com en l'impuls a la presència internacional de les nostres empreses i la recerca de mercats alternatius. El Pla mobilitza un total de 14.100 milions d'euros, dels quals 7.400 són de nou finançament i 6.700 s'utilitzaran d'instruments ja existents per impulsar les mesures que assenyalen aquests dos grans objectius.

II

L'article 86 de la Constitució espanyola permet al Govern dictar decrets llei «en cas de necessitat extraordinària i urgent», sempre que no afectin l'ordenament de les institucions bàsiques de l'Estat, els drets, els deures i les llibertats dels ciutadans que regula el títol I de la Constitució, el règim de les comunitats autònomes ni el dret electoral general. Es configura, per tant, aquesta norma com un instrument amb uns contorns ben definits en què el judici polític d'oportunitat i necessitat gaudeix d'un marge ampli, sempre que s'orienti a assolir un resultat concret davant una situació d'urgència ineludible.

El real decret llei constitueix un instrument constitucionalment lícit, sempre que, tal com reiteradament ha exigít el Tribunal Constitucional (sentències 6/1983, de 4 de febrer, F 5; 11/2002, de 17 de gener, F 4; 137/2003, de 3 de juliol, F 3, i 189/2005, de 7 de juliol, F 3; 68/2007, F 10, i 137/2011, F 7), el fi que justifica la legislació d'urgència sigui subvenir a una situació concreta, dins dels objectius governamentals que, per raons difícils de preveure, requereix una acció normativa immediata en un termini més breu que el requerit per la via ordinària o pel procediment d'urgència per a la tramitació parlamentària de les lleis, màximament quan la determinació del procediment esmentat no depèn del Govern.

Per tant, ha de quedar acreditada «l'existència d'una connexió necessària entre la situació d'urgència definida i la mesura concreta adoptada per subvenir-hi (STC 29/1982, de 31 de maig, FJ 3; 182/1997, de 20 d'octubre, FJ 3, i 137/2003, de 3 de juliol, FJ 4)».

III

Aquest Reial decret llei consta d'un total de 6 articles, quatre disposicions addicionals i dues disposicions finals.

Així doncs, es considera necessari crear en primer lloc una línia d'aval per un valor de 5.000 milions d'euros per a la cobertura a compte de l'Estat del finançament atorgat per les entitats financeres a les empreses afectades pel canvi de la política aranzelària dels Estats Units, dirigida a les empreses exportadores i importadores que tinguin una exposició significativa directa o indirecta, perquè són proveïdores d'empreses exposades significativament, al mercat dels Estats Units, amb l'objectiu de contribuir a pal·liar les tensions de liquiditat generades per la disminució dels ingressos derivada de la imposició

de nous aranzels, així com per a la realització de projectes de reconversió de les empreses.

Igualment, en aquest context cobra especial importància el paper exercit pel Fons per a la internacionalització de l'empresa, FCPJ, d'ara endavant FIEM, que es va crear com un instrument per finançar el suport oficial a la internacionalització de l'economia i l'empresa espanyola, i el seu objecte és promoure les operacions d'exportació de les empreses espanyoles, així com les d'inversió espanyola directa a l'exterior.

L'article 12.2 de la Llei 11/2010, de 28 de juny, de reforma del sistema de suport financer a la internacionalització de l'empresa espanyola, estableix que la Llei de pressupostos generals de l'Estat ha de fixar anualment l'import màxim de les operacions que poden ser autoritzades en l'exercici pressupostari esmentat amb càrrec al FIEM. És imprescindible incrementar-lo de 500 milions d'euros a 700 milions d'euros, per tal que el FIEM pugui contribuir de forma decisiva a donar suport als projectes d'exportació i inversió a l'exterior de les empreses espanyoles afectades per les mesures aranzelàries establertes pels Estats Units.

El Reial decret llei també estableix que les operacions de caràcter no reemborsable es financin amb càrrec als recursos propis del FIEM, per seguir donant suport a les iniciatives estratègiques de política comercial internacional d'Espanya, i als projectes de diversificació en tercers països de les empreses espanyoles afectades per la política proteccionista dels Estats Units.

Igualment, és necessari reforçar la cobertura a compte de l'Estat dels riscos de la internacionalització, la gestió de la qual està encomanada a la Companyia Espanyola d'Assegurances de Crèdit a l'Exportació, SA, Companyia d'Assegurances i Reassegurances, SME, d'ara endavant, CESCE. Mitjançant aquest instrument l'Estat dona cobertura a una gran part dels riscos associats a les operacions d'internacionalització, ja siguin riscos de caràcter comercial, polític o extraordinari. Com a instrument de política comercial, té l'avantatge de complementar i completar el finançament privat, atès que s'hi recolza, i serveix de catalitzador per finançar les operacions de comerç i inversions a l'exterior.

En definitiva, les cobertures a compte de l'Estat proporcionen un element de seguretat en les transaccions internacionals –ja siguin d'exportació o d'inversió– sense el qual molts dels projectes no s'arribarien a materialitzar.

El Pla mobilitza 2.000 milions de cobertures de CESCE per afavorir la internacionalització de les empreses afectades per l'impacte del xoc aranzelari. Addicionalment, aquest Reial decret llei eleva el límit a la cobertura que pot atorgar CESCE en 6.000 milions, fins als 15.000 milions, de manera que es pugui seguir reforçant el suport públic a l'activitat exportadora sense que el límit actual de 9.000 milions suposi cap fre.

D'altra banda, en el suport públic a l'activitat comercial internacional hi juga un paper de vital importància el sistema del Conveni d'ajust recíproc d'interessos (CARI), mecanisme que permet a les empreses protegir-se davant de canvis en els tipus d'interès vinculats a l'activitat comercial internacional. En aquest sentit, el CARI, com que elimina el risc de tipus d'interès, pot contribuir a desbloquejar el finançament bancari als projectes de diversificació de les empreses afectades.

Tanmateix, per potenciar la utilització de l'instrument és essencial establir un mecanisme ràpid i eficaç per compensar les pèrdues que està patint el sistema CARI en els últims anys, com a conseqüència de la pujada brusca i inesperada en els tipus d'interès que va generar l'inici el 2022 de la guerra d'Ucraïna i l'espiral inflacionista que aquest conflicte va causar.

En particular, és imprescindible introduir modificacions en el crèdit pressupostari ampliable associat al CARI, i habilitar el seu finançament a través de deute públic, a fi de permetre compensar de forma àgil i immediata a l'Institut de Crèdit Oficial, EPE (ICO), organisme que duu a terme la gestió financera de l'instrument, per les potencials pèrdues que es produeixin com a conseqüència de l'evolució dels tipus d'interès. Aquesta modificació permet donar estabilitat pressupostària al CARI, en línia amb la proposta 15

de l'estudi de l'Autoritat Independent de Responsabilitat Fiscal (AIREF) sobre instruments financers del sector públic per al suport a sectors productius de l'economia espanyola.

La imposició d'aranzels elevats sobre productes europeus adoptada per les autoritats estatunidenques i les mesures recíproques adoptades per les diferents economies mundials afectades amenacen de provocar un impacte considerable en l'economia que és necessari mitigar. Aquesta situació sobrevé en un context econòmic que en diversos àmbits encara s'està refent dels efectes que va comportar la COVID-19; en efecte, és sabut que a les diferents variants del virus que en van prolongar l'impacte en l'economia les van seguir la crisi de subministraments, la guerra a Ucraïna, una pujada molt acusada de la inflació i dels tipus d'interès, un preu elevat de combustibles i, en definitiva, un conjunt de factors que ha fet molt difícil l'absorció completa de les pèrdues que el virus va comportar. Especialment necessari davant l'amenaça actual d'una nova crisi és preservar el nostre teixit econòmic i l'ocupació, i procurar les condicions legals perquè les empreses viables que componen la nostra economia puguin continuar la seva activitat. Amb aquesta finalitat, és necessari permetre que les empreses que ho requereixin puguin disposar d'un termini addicional per absorbir les pèrdues que va comportar la COVID-19, i prolongar el temps en què aquestes no es tinguin en compte a l'efecte de la causa de dissolució.

Així mateix, s'estableix que, en cas que ja s'hagin formulat comptes anuals abans de l'entrada en vigor d'aquest Reial decret llei, aquests es podran reformular en el termini d'un mes, i la junta es reunirà en el termini dels 3 mesos següents a la nova formulació.

A més, es garanteix que la posada a disposició de les empreses dels instruments financers que regula aquest Reial decret llei s'efectuarà amb respecte a l'equilibri territorial.

Finalment, el Reial decret llei disposa el mecanisme de rendició de comptes pel qual el ministre d'Economia, Comerç i Empresa donarà compte de l'evolució del Pla trimestralment al Congrés dels Diputats.

IV

Els motius que s'acaben d'exposar demostren que, en cap cas, aquest Reial decret llei no constitueix un supòsit d'ús abusiu o arbitrari d'aquest instrument constitucional (STC 61/2018, de 7 de juny, FJ 4; 100/2012, de 8 de maig, FJ 8; 237/2012, de 13 de desembre, FJ 4; 39/2013, de 14 de febrer, FJ 5). Al contrari, totes les raons exposades justifiquen àmpliament i raonadament l'adopció d'aquesta norma. Amb aquesta finalitat, la Sentència del Tribunal Constitucional de 28 de gener de 2021 (recurs d'inconstitucionalitat núm. 2577-2020) és clara quan afirma que la doctrina constitucional ha establert que «la valoració de la necessitat extraordinària i urgent d'una mesura pot ser independent de la seva imprevisibilitat i, fins i tot, del fet que tingui l'origen en la inactivitat prèvia del mateix Govern sempre que hi concorri efectivament l'excepcionalitat de la situació» (STC 1/2012, de 13 de gener, FJ 6), ja que «el que aquí ha d'importar no és tant la causa de les circumstàncies que justifiquen la legislació d'urgència com el fet que aquestes circumstàncies hi concorrin efectivament» (STC 11/2002, de 17 de gener, FJ 6, i 68/2007, de 28 de març, FJ 8).

També s'ha d'assenyalar que aquest Reial decret llei no afecta l'ordenament de les institucions bàsiques de l'Estat, els drets, els deures i les llibertats dels ciutadans que regula el títol I de la Constitució espanyola, el règim de les comunitats autònomes ni el dret electoral general.

V

Aquest Reial decret llei és coherent amb els principis de bona regulació que estableix l'article 129 de la Llei 39/2015, d'1 d'octubre, del procediment administratiu comú de les administracions públiques.

Així, atenent els principis de necessitat i eficàcia, aquests es basen en l'interès general en el qual es fonamenta la mesura, i el reial decret llei és l'instrument més immediat per garantir-ne la consecució. També es respecta el principi de proporcionalitat, atès que conté la regulació imprescindible per a la consecució dels objectius esmentats prèviament.

Així mateix, la norma és coherent amb l'ordenament jurídic vigent, i s'ajusta, per això, al principi de seguretat jurídica.

Quant al principi de transparència, aquesta norma defineix clarament els seus objectius, reflectits tant en la seva part expositiva com en la memòria que l'acompanya.

Finalment, en relació amb el principi d'eficiència, en aquest Reial decret llei s'ha procurat que la norma generi les mínimes càrregues administratives per als ciutadans.

Per tot això, per la seva finalitat i pel context d'exigència temporal en què es dicta, en aquest Reial decret llei concorren les circumstàncies de necessitat extraordinària i urgent que requereix l'article 86 de la Constitució espanyola.

En virtut d'això, fent ús de l'autorització que conté l'article 86 de la Constitució espanyola, a proposta dels ministres d'Economia, Comerç i Empresa; i de la Presidència, Justícia i Relacions amb les Corts, i amb la deliberació prèvia del Consell de Ministres a la reunió del dia 8 d'abril de 2025,

DISPOSO:

Article 1. Aprovació d'una línia d'avalis per a la cobertura a compte de l'Estat del finançament atorgat per entitats financeres per atendre necessitats de liquiditat o d'inversió derivades de la imposició pels Estats Units d'aranzels a la importació.

1. Amb la finalitat de contribuir a pal·liar les tensions de liquiditat generades per la disminució d'ingressos derivada de la imposició pels Estats Units d'aranzels a la importació, el Ministeri d'Economia, Comerç i Empresa atorga avalis al finançament concedit per entitats de crèdit i establiments financers de crèdit, així com per l'Institut de Crèdit Oficial, en règim de cofinançament amb els anteriors, i amb l'objectiu d'atorgar liquiditat o per a la realització de projectes de reconversió empresarial, a entitats que tinguin una exposició significativa directa o indirecta al mercat dels Estats Units, segons els llistats que es defineixin per mitjà d'un acord del Consell de Ministres.

2. El Ministeri d'Economia, Comerç i Empresa pot concedir avalis per un import màxim de 5.000 milions d'euros, fins al 30 de juny de 2026. Aquest termini es pot estendre per acord del Consell de Ministres. Les condicions aplicables i els requisits que s'han de complir, incloent-hi el termini màxim per sol·licitar l'aval, s'han d'establir per mitjà d'un acord del Consell de Ministres, sense que es requereixi cap desplegament normatiu posterior per aplicar-lo.

3. Els avalis que regula aquesta norma i les condicions que preveu l'Acord de Consell de Ministres han de complir la normativa de la Unió Europea en matèria d'ajudes d'Estat.

4. Els imports corresponents a l'execució dels avalis atorgats pel Ministeri d'Economia, Comerç i Empresa al finançament concedit a les empreses en virtut del que estableix aquest article s'han d'atendre des de la partida pressupostària del Ministeri d'Economia, Comerç i Empresa 27.04.9230.351 «Cobertura de riscos en avalis prestats pel Tresor, inclosos els riscos d'exercicis anteriors». Aquest crèdit té el caràcter d'ampliable i li és aplicable el que disposa l'article 59 de la Llei 47/2003, de 26 de novembre, general pressupostària, pel que fa als avalis atorgats en virtut d'aquest article.

S'autoritza la Direcció General del Tresor i Política Financera a efectuar els pagaments corresponents a les execucions de l'aval mitjançant operacions de tresoreria amb càrrec als conceptes específics que es creïn amb aquesta finalitat.

Després d'efectuar els pagaments, la Direcció General del Tresor i Política Financera ha d'aplicar al pressupost de despeses els pagaments efectuats en l'exercici. Els

pagaments efectuats el mes de desembre de cada any s'han d'aplicar al pressupost de despeses en el trimestre immediatament següent.

S'autoritza la Direcció General del Tresor i Política Financera a dictar totes les resolucions i instruccions que siguin necessàries als ens o òrgans als quals s'ha fet un manament o estan encarregats de la gestió dels avals sobre aquests aspectes.

Article 2. Règim de cobrança i garanties.

Als avals atorgats en virtut d'aquest Reial decret llei els és aplicable el règim jurídic de recuperació i cobrança que preveu la disposició addicional vuitena de la Llei 16/2022, de 5 de setembre, de reforma del text refós de la Llei concursal, aprovat pel Reial decret legislatiu 1/2020, de 5 de maig, per a la transposició de la Directiva (UE) 2019/1023 del Parlament Europeu i del Consell, de 20 de juny de 2019, sobre marcs de reestructuració preventiva, exoneració de deutes i inhabilitacions, i sobre mesures per augmentar l'eficiència dels procediments de reestructuració, insolvència i exoneració de deutes.

Article 3. Modificació de l'article 56 de la Llei 31/2022, de 23 de desembre, de pressupostos generals de l'Estat per a l'any 2023.

1. La dotació al Fons per a la internacionalització de l'empresa ascendeix a 120.000 milers d'euros amb càrrec a l'aplicació pressupostària 27.14.431A.871 «Al fons per a la internacionalització de l'empresa (FIEM)», que s'han de destinar a les finalitats que preveu l'article 4 de la Llei 11/2010, de 28 de juny, de reforma del sistema de suport financer a la internacionalització de l'empresa espanyola.

2. Es poden autoritzar operacions amb càrrec al FIEM per un import de fins a 700.000 milers d'euros al llarg de l'exercici econòmic en curs.

Queden expressament excloses d'aquesta limitació les operacions de refinançament de crèdits concedits amb anterioritat a càrrec del Fons que es portin a terme en compliment dels oportuns acords bilaterals o multilaterals de renegociació del deute exterior dels països prestataris, en què Espanya sigui part.

El Consell de Ministres pot autoritzar projectes individuals de rellevància especial per a la internacionalització atenent el seu import, i acordar, si s'escau, la imputació d'una part del projecte dins del límit que preveu el paràgraf primer d'aquest apartat, i els imports successius del projecte queden per a imputació en exercicis posteriors, dins dels límits que preveuen les lleis de pressupostos anuals corresponents.

Durant l'exercici econòmic en curs es poden autoritzar amb càrrec al FIEM operacions de caràcter no reemborsable per un import màxim de 20.000 milers d'euros, que s'han de finançar amb càrrec als recursos propis del Fons, i queden excloses d'aquest import les operacions necessàries per fer front a les despeses derivades de la gestió del Fons, que en qualsevol cas ha d'ajustar la seva activitat de manera que no presenti necessitat de finançament mesurat segons el Sistema Europeu de Comptes Nacionals.

3. Són recursos addicionals a la dotació prevista per al FIEM els retorns que tinguin lloc durant l'exercici econòmic en curs i que tinguin el seu origen en operacions del FIEM o en operacions aprovades amb càrrec al Fons d'ajuda al desenvolupament, a iniciativa del Ministeri d'Economia, Comerç i Empresa.

4. La compensació anual a l'ICO que estableix l'article 11.3 de la Llei 11/2010, de 28 de juny, de reforma del sistema de suport financer a la internacionalització de l'empresa espanyola, s'ha d'efectuar amb càrrec als recursos del mateix FIEM, amb l'autorització prèvia del Consell de Ministres, per les despeses en què incorri en l'exercici i execució de la funció que se li encomana.

5. El Govern ha d'informar anualment les Corts Generals, a través de la seva Oficina Pressupostària, i el Consell Econòmic i Social, de les operacions, els projectes i les activitats autoritzades amb càrrec al FIEM, dels seus objectius i beneficiaris del finançament, condicions financeres i avaluacions, així com sobre el desenvolupament de les operacions en curs al llarg del període previst. L'Oficina Pressupostària de les Corts

Generals ha de posar la documentació esmentada a disposició dels diputats, els senadors i les comissions parlamentàries.

Article 4. *Modificació de la disposició addicional cinquanta-dosena de la Llei 31/2022, de 23 de desembre, de pressupostos generals de l'Estat per a l'any 2023.*

«Disposició addicional cinquanta-dosena. *Cobertura a compte de l'Estat dels riscos de la internacionalització de l'economia espanyola.*

El límit màxim per a nova contractació de cobertura a compte de l'Estat dels riscos de la internacionalització de l'economia espanyola, excloses les pòlisses obertes de curt termini, llevat de les de crèdits documentaris, que pot emetre la Companyia Espanyola d'Assegurances de Crèdit a l'Exportació, Societat Anònima (CESCE) a compte de l'Estat, és, per a l'exercici econòmic en curs, de 15.000.000 milers d'euros.»

Article 5. *Modificació de l'article 58 de la Llei 14/2013, de 27 de setembre, de suport als emprenedors i la seva internacionalització.*

«1. Els crèdits que concedeixin les entitats financeres, destinats al finançament de l'exportació de béns i serveis espanyols, poden ser ajustats en les condicions i en la forma que s'estableixi per reglament a través de l'Institut de Crèdit Oficial mitjançant un conveni d'ajust recíproc d'interessos.

2. Als efectes assenyalats a l'apartat anterior, es consideren entitats financeres les cooperatives de crèdit qualificades, les caixes d'estalvi espanyoles, els bancs espanyols, l'Institut de Crèdit Oficial i les entitats de crèdit estrangeres.

3. El Ministeri d'Economia, Comerç i Empresa ha d'autoritzar la formalització d'aquests convenis, o la seva cessió, en el cas dels signats. Quan de la valoració d'una contrapartida de l'ICO en el sistema CARI puguin derivar riscos o incerteses addicionals per a aquest sistema, la Secretaria d'Estat de Comerç pot requerir l'entitat participant, com a condició prèvia a l'autorització del conveni, o la seva cessió, la constitució de garanties que permetin cobrir els riscos addicionals. En tot cas l'autorització té caràcter de singular si és l'Institut de Crèdit Oficial qui així mateix finansi l'operació d'exportació.

4. L'ajust a què es refereix l'apartat 1 d'aquest article cobreix la diferència entre el cost de mercat dels recursos necessaris per finançar l'operació d'exportació i el producte que l'entitat financera obtingui com a conseqüència d'aquesta, més el marge percentual anual sobre la quantia del préstec. S'ha d'establir per reglament el marge anual i el procediment per determinar el cost dels recursos i el producte de l'entitat financera abans al·ludits.

5. Per a les operacions contractades amb el sistema Conveni d'ajust recíproc d'interessos (CARI) que tinguin una cobertura de l'assegurança a compte de l'Estat de CESCE en un percentatge superior al 95 per cent, els ajustos d'interessos a favor de l'ICO que derivin d'imports no abonats pel deutor d'un crèdit i no coberts per l'assegurança de CESCE poden ser cancel·lats en cas que hagin transcorregut més de 110 dies des de la data en què es va produir el venciment i aquest continuï impagat.

6. Anualment, la Llei de pressupostos generals de l'Estat ha de dotar el Ministeri d'Economia, Comerç i Empresa del crèdit ampliable corresponent per atendre les finalitats que preveu aquesta Llei. A aquest crèdit ampliable no li és aplicable respecte del seu finançament el que estableixen els articles 50 i 54 de la Llei 47/2003, de 26 de novembre, general pressupostària, i es poden finançar amb deute públic. Igualment, en els pressupostos d'ingressos i despeses de l'Institut de Crèdit Oficial s'estableixen els corresponents conceptes pressupostaris per recollir les operacions derivades d'aquests ajustos.»

Article 6. *Suspensió de la causa de dissolució per pèrdues provocada per diversos esdeveniments naturals.*

Només a l'efecte de determinar la concurrència de la causa de dissolució que preveu l'article 363.1.e) del text refós de la Llei de societats de capital, aprovat pel Reial decret legislatiu 1/2010, de 2 de juliol, no es prenen en consideració les pèrdues dels exercicis 2020 i 2021 fins al tancament de l'exercici que s'iniciï l'any 2025.

Si, excloses les pèrdues dels anys 2020 i 2021 en els termes que assenyala l'apartat anterior, en el resultat de l'exercici 2022, 2023, 2024 o 2025 s'aprecien pèrdues que deixin reduït el patrimoni net a una quantitat inferior a la meitat del capital social, els administradors han de convocar o qualsevol soci pot sol·licitar, en el termini de dos mesos a comptar del tancament de l'exercici de conformitat amb l'article 365 de la Llei esmentada, la celebració de Junta per procedir a la dissolució de la societat, a menys que el capital s'augmenti o es redueixi en la mesura suficient.

Disposició addicional primera. *Termini extraordinari per a la formulació de comptes anuals.*

1. Els administradors de la societat que, a l'entrada en vigor d'aquest Reial decret llei, ja hagin formulat els comptes anuals, l'informe de gestió, que ha d'incloure, quan escaigui, l'estat d'informació no financera, i la proposta d'aplicació del resultat, així com, si escau, els comptes i l'informe de gestió consolidats, corresponents a l'exercici 2024, els poden reformular en el termini màxim d'un mes, a comptar de l'entrada en vigor esmentada, prenent en consideració el que estableix l'article 6 d'aquest Reial decret llei.

En aquest cas, la junta general per aprovar els comptes de l'exercici 2024 s'ha de reunir dins dels tres mesos següents a la nova formulació.

2. Si la convocatòria de la junta general per aprovar els comptes de l'exercici 2024 s'ha publicat abans de l'entrada en vigor d'aquest Reial decret llei, i no s'ha celebrat en el moment esmentat, l'òrgan d'administració pot modificar el lloc, la data i l'hora previstos per a celebració de la junta o revocar l'acord de convocatòria amb una antelació mínima de setanta-dues hores, bé pels procediments de convocatòria que preveuen els estatuts, bé mitjançant un anunci publicat a la pàgina web de la societat o, si la societat no té pàgina web, en el «Butlletí Oficial del Registre Mercantil». En cas de revocació de l'acord de convocatòria, l'òrgan d'administració ha d'efectuar una nova convocatòria dins del mes següent a la nova formulació dels comptes.

Disposició addicional segona. *Garantia de proporcionalitat territorial en l'aplicació dels fons.*

El Govern garanteix que la posada a disposició a les empreses dels instruments financers que regula aquest Reial decret llei s'efectuï, amb respecte a l'equilibri territorial, sobre la base del percentatge de les exportacions de béns amb destinació als Estats Units de les empreses de cada comunitat autònoma respecte al total d'Espanya el 2024, amb particular atenció a les comunitats que tinguin una exposició més gran.

A aquest efecte, les comunitats autònomes han d'articular mecanismes de participació i seguiment, orientats a garantir la transparència, l'equitat i la coherència de la distribució amb el criteri objectiu esmentat. El Govern ha de remetre trimestralment al Congrés dels Diputats un informe desglossat per territori, sector i beneficiaris per a cadascun dels instruments financers que regula aquest Reial decret llei.

Disposició addicional tercera. *Criteris d'execució.*

L'execució dels fons que preveu aquest Reial decret llei no pot estar condicionada a criteris d'oportunitat política o arbitrarietat de l'òrgan concedent.

Disposició addicional quarta. *Rendició de comptes.*

El ministre d'Economia, Comerç i Empresa ha de sol·licitar la seva compareixença davant la Comissió d'Economia, Comerç i Transformació Digital del Congrés dels Diputats, amb periodicitat trimestral, per donar compte del Pla de resposta i de relançament comercial.

Disposició final primera. *Títols competencials.*

Aquest Reial decret llei es dicta a l'empara del que disposen les regles 6a, 10a i 14a de l'article 149.1 de la Constitució espanyola, que atribueixen a l'Estat la competència exclusiva sobre legislació mercantil, sobre el comerç exterior i hisenda general i deute de l'Estat, respectivament.

Disposició final segona. *Entrada en vigor.*

Aquest Reial decret llei entra en vigor el mateix dia de la publicació en el «Butlletí Oficial de l'Estat».

Madrid, 8 d'abril de 2025.

FELIPE R.

El president del Govern,
per suplència (article 13.1 de la Llei 50/1997, de 27 de novembre), la vicepresidenta primera del Govern i
ministra d'Hisenda,

MARÍA JESÚS MONTERO CUADRADO